

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1850/2006,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2006,****humalan ja humalatuotteiden varmentamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä ja asetusten (ETY) N:o 1696/71, (ETY) N:o 1037/72, (ETY) N:o 879/73 ja (ETY) N:o 1981/82 kumoamisesta 23 päivänä marraskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1952/2005 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 17 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1952/2005 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että yhteisössä korjattuihin tai valmistettuihin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan varmentamismenettelyä.
- (2) Humalan varmentamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään humalan varmentamisesta 19 päivänä heinäkuuta 1977 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1784/77 ⁽²⁾ ja humalan varmentamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä huhtikuuta 1978 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 890/78 ⁽³⁾. Koska on tarpeen tehdä lisämuutoksia, selkeyden vuoksi on aiheellista kumota asetukset (ETY) N:o 1784/77 ja (ETY) N:o 890/78 ja korvata ne yhdellä asetuksella.
- (3) Jotta varmentamismenettely olisi mahdollisimman yhdenmukainen eri jäsenvaltioissa, olisi määriteltävä tuotteet, jotka on varmennettava, varmentamiseen kuuluvat toimet sekä kyseisten tuotteiden mukana seuraaviin asiakirjoihin merkittävät tiedot.
- (4) Eräät tuotteet olisi jätettävä varmentamismenettelyn ulkopuolelle erityislaatussa ja käyttönsä vuoksi.
- (5) Humalantähkien valvonnan mahdollistamiseksi varmennettaviksi esitettyjen tähkien mukana olisi oltava tuottajan allekirjoittama ilmoitus. Ilmoituksessa olisi oltava tiedot, jotka mahdollistavat humalan tunnistamisen siitä lähtien, kun se on esitetty varmennettavaksi, aina todistuksen antamiseen saakka.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1952/2005 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, että todistus voidaan antaa ainoastaan tuotteille, joiden laatu vastaa vähimmäisvaatimuksia. Sen vuoksi olisi annettava säännös sen varmistamiseksi, että humalantähkät ovat kaupan pitämisen vähimmäisvaatimusten mukaisia ensimmäisestä kaupan pitämisvaiheesta alkaen.
- (7) Määritettäessä humalan laatuvaatimuksia olisi otettava huomioon humalan kosteuspitoisuus ja vieraiden aineiden pitoisuus. Koska yhteisön humalan laatua pidetään yleisesti hyvänä, on syytä ottaa lähtökohdaksi nykyiset kaupankäynnin käytännöt.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi annettava valita humalan kosteuden tarkastamisessa käytettävä menetelmä, mutta valituilla menetelmillä on saatava vertailukelpoiset tulokset. Riitapauksissa olisi käytettävä yhteisön menetelmää.
- (9) Olisi vahvistettava tiukat sekoituksia koskevat säännöt. Humalantähkien sekoitukset olisi sen vuoksi sallittava vain, jos ne ovat saman lajikkeen varmennettuja tuotteita, jotka tulevat samasta sadosta ja samalta tuotantoalueelta. Olisi myös täsmennettävä, että sekoittaminen on tehtävä valvonnan alaisuudessa ja että sekoituksiin sovelletaan samaa varmennusmenettelyä kuin niiden ainesosiin.
- (10) Käyttäjien vaatimusten huomioon ottamiseksi jauheiden ja uutteen valmistuksessa olisi sallittava eräin edellytyksin sekoittaa varmennettuja humaloita, jotka eivät ole samaa lajiketta eivätkä tule samalta tuotantoalueelta.
- (11) Käsittelemättömänä varmennetusta humalasta valmistettu humala voidaan varmentaa ainoastaan, jos käsittely on tehty suljetussa toimintakierrossa.
- (12) Olisi säädettävä valvonnasta asianomaisten sääntöjen mukaisesti sen varmistamiseksi, että varmentamismenettelyä noudatetaan humalatuotteiden kohdalla.
- (13) Jos humalatuotteen pakkaus vaihdetaan virallisessa valvonnassa ilman tuotteen jalostusta, sitä seuraavia varmennusmenettelyjä olisi yksinkertaistettava.

⁽¹⁾ EUVL L 314, 30.11.2005, s. 1, oikaisu EUVL L 317, 3.12.2005, s. 29.⁽²⁾ EYVL L 200, 8.8.1977, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.⁽³⁾ EYVL L 117, 29.4.1978, s. 43. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2125/2004 (EUVL L 368, 15.12.2004, s. 8).

- (14) Jotta varmennetut tuotteet voidaan tunnistaa, olisi vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että pakkauksessa on tarvittavat merkinnät virallista valvontaa varten ja kuluttajan informoimiseksi.
- (15) Olisi vahvistettava pakkausten merkitsemistä ja todistusten numerointia koskevat yhteiset säännöt, jotta käyttäjät saavat täsmällistä tietoa markkinoille saatettujen tuotteiden alkuperästä ja ominaispiirteistä.
- (16) Eräillä yhteisön alueilla kaupankäynnissä yleisesti vallitsevien käytäntöjen huomioon ottamiseksi olisi määriteltävä siemenellisenä ja siemenettömänä kaupan pidettävä humala ja säädettävä tarvittavan ilmaisuuden merkitsemisestä todistukseen.
- (17) Kehitteillä oleville kokeellisille humalakannoille voidaan antaa tunnisteeksi nimi tai numero.
- (18) Varmentamismenettelyn ulkopuolelle jätettyihin tuotteisiin olisi sovellettava erityisvaatimuksia sen varmistamiseksi, että kyseiset tuotteet eivät häiritse varmennettujen tuotteiden tavallista kaupanpitämistä ja että ne ovat käytötarkoituksensa mukaiset ja ainoastaan vastaanottajiensa käytössä.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi annettava tämän asetuksen mukaisesti suoritettava tuotteiden varmentaminen nimenomaisesti kyseistä tarkoitusta varten nimettyjen elinten tehtäväksi. Komissiolle olisi toimitettava luettelo kyseisistä elimistä.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä humalan tuotantoalueina pidettävät vyöhykkeet tai alueet ja toimitettava niistä luettelo komissiolle.
- (21) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat humalan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan humalan ja humalatuotteiden varmentamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Tätä asetusta sovelletaan

- a) asetuksen (EY) N:o 1952/2005 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka on korjattu yhteisössä;
- b) tuotteisiin, jotka on valmistettu mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitetuista tuotteista, jotka on joko korjattu yhteisössä tai tuotu kolmansista maista mainitun asetuksen 9 artiklan mukaisesti.

3. Tätä asetusta ei sovelleta

- a) panimon omistamalta maalta korjattuun humalaan, jota kyseinen panimo käyttää sellaisenaan tai jalostettuna;
- b) humalasta johdettuihin tuotteisiin, jotka on jalostettu sopimuksesta panimon puolesta, jos panimo käyttää nämä tuotteet itse;
- c) pienissä pakkauksissa oleviin humalaan tai humalatuotteisiin, jotka on tarkoitettu myytäväksi yksityishenkilöille omaa käyttöä varten;
- d) isomerisoiduista humalatuotteista valmistettuihin tuotteisiin.

Tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan kuitenkin 20 artiklaa.

4. Humalatuotteiden valmistuksessa saa käyttää ainoastaan varmennettua humalaa, varmennetusta humalasta valmistettuja humalatuotteita ja asetuksen (EY) N:o 1952/2005 9 artiklan mukaisesti kolmansista maista tuotavaa humalaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan a alakohdan soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tämän asetuksen soveltamiseksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) "käsittelemättömällä humalalla" tarkoitetaan humalaa, joka on kuivattu ja pakattu ainoastaan kerran;
- b) "käsitellyllä humalalla" tarkoitetaan humalaa, joka on kuivattu ja pakattu lopullisesti;

- c) "siemenellisellä humalalla" tarkoitetaan humalaa, jossa on siemeniä enemmän kuin 2 prosenttia painosta;
- d) "siemenettömällä humalalla" tarkoitetaan humalaa, jossa on siemeniä enintään 2 prosenttia painosta;
- e) "sinetöimisellä" tarkoitetaan pakkausten sulkemista virallisessa valvonnassa siten, että suljin rikkoutuu pakkausta avattaessa;
- f) "suljetulla toimintakierrolla" tarkoitetaan humalan käsittely- tai jalostustoimia, jotka suoritetaan virallisessa valvonnassa varmistaen, että kierron aikana ei ole mahdollista lisätä tai poistaa humalaa tai humalatuotteita. Suljettu toimintakierto alkaa käsiteltävän tai jalostettavan humalaa tai humalatuotetta sisältävän sinetöidyn pakkauksen avaamisella ja päättyy jalostettua humalaa tai humalatuotetta sisältävän pakkauksen sinetöintiin;
- g) "erällä" tarkoitetaan joukkoa pakkauksia, jotka sisältävät humalaa tai humalatuotteita, joilla on samat ominaisuudet ja jotka sama itsenäinen tai ryhmittymään liittynyt tuottaja tai jalostaja on esittänyt varmennettavaksi samanaikaisesti;
- h) "humalan tuotantoalueilla" tarkoitetaan jäsenvaltion laatimaan luetteloon sisältyviä tuotantovyöhykkeitä ja -alueita;
- i) "tiivistetyllä humalajauheella" tarkoitetaan tuotetta, joka saadaan uuttamalla humalasta jauhamalla saatua tuotetta ja joka sisältää humalan kaikki luonnolliset osat;
- j) "toimivaltaisella varmentamisviranomaisella" tarkoitetaan elintä tai laitosta, jonka jäsenvaltio on valtuuttanut toteuttamaan varmentamisen sekä hyväksymään varmennuskeskukset ja valvomaan niitä;
- k) "pakkausmerkintöjen tekemisellä" tarkoitetaan etiketöintiä ja tunnistusmerkintöjen tekemistä;
- l) "varmentamiskeskuksella" tarkoitetaan paikkaa, jossa varmentaminen tehdään;
- m) "toimivaltaisen varmentamisviranomaisen edustajilla" tarkoitetaan joko toimivaltaisen varmentamisviranomaisen henkilöstöä tai kolmannen osapuolen henkilöstöä, jonka toimivaltainen varmentamisviranomaisen on valtuuttanut toteuttamaan varmentamiseen liittyvät tehtävät;
- n) "virallisella valvonnalla" tarkoitetaan toimivaltaisen varmentamisviranomaisen tai sen edustajien toteuttamaa varmentamistoimien valvontaa;

- o) "isomerisoidulla humalatuotteella" tarkoitetaan humalatuotetta, jonka alfaahapot on lähes täysin isomerisoitu.

2 LUKU

HUMALA

3 artikla

Varmennettavaksi esitettävä humala

1. Jokaiseen varmennettavaksi esitettävään humalaerään on liitettävä tuottajan allekirjoittama ilmoitus, jossa on seuraavat tiedot:

- a) tuottajan nimi ja osoite;
- b) satovuosi;
- c) lajike;
- d) tuotantopaikka;
- e) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾ 17 artiklassa säädetyn yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän mukainen viljelylohkon viite, kiinteistörekisterinumero tai muu vastaava virallinen viite;
- f) erään kuuluvien pakkauksien lukumäärä.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn ilmoituksen on seurattava humalaerän mukana kaikkien mahdollisten jalostus- tai sekoitus-toimien ajan ja joka tapauksessa todistuksen antamiseen saakka.

4 artikla

Kaupan pitämisen vaatimukset

1. Jotta humala voidaan varmentaa, sen on oltava asetuksen (EY) N:o 1952/2005 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen edellytysten ja tämän asetuksen liitteessä I esitettyjen kaupan pitämisen vähimmäisvaatimusten mukaista.

2. Toimivaltaisen varmentamisviranomaisen edustajien on tarkastettava humalan kosteuspitoisuutta koskevien kaupan pitämisen vähimmäisvaatimusten noudattaminen jollakin liitteessä II olevassa B osassa esitettyllä menetelmällä.

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

Liitteessä II olevan B osan 2 kohdassa esitetyn menetelmän on oltava toimivaltaisen varmentamisviranomaisen hyväksymä, ja sitä sovellettaessa tulosten keskihajonta saa olla enintään 2,0. Riitatapauksissa vaatimusten noudattaminen tarkastetaan liitteessä II olevan B osan 1 kohdassa esitettyllä menetelmällä.

3. Muiden kaupan pitämisen vähimmäisvaatimusten kuin kosteuspitoisuuden noudattaminen on tarkastettava tavallisia kauppatapoja noudattaen.

Riitatapauksissa sovelletaan kuitenkin liitteessä II olevassa C osassa esitettyä menetelmää.

5 artikla

Näytteenotto

Edellä 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tarkastusmenetelmien soveltamiseksi näytteet on otettava ja niitä on käsiteltävä noudattaen liitteessä II olevassa A osassa esitettyä menetelmää.

Kustakin erästä on otettava vähintään yksi näyte kymmentä pakkausta kohden ja joka tapauksessa vähintään kahdesta samaan erään kuuluvasta pakkauksesta.

6 artikla

Varmentamismenettely

1. Varmentamismenettely koostuu todistusten antamisesta, pakkausmerkintöjen tekemisestä ja pakkausten sinetöimisestä.

2. Varmentaminen on tehtävä ennen kuin tuote tarjotaan myyntiin ja joka tapauksessa ennen jalostamista.

Se on tehtävä viimeistään satovuotta seuraavan vuoden 31 päivänä maaliskuuta. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa aikaisemman päivämäärän.

3. Pakkausmerkinnät on tehtävä liitteen III mukaisesti virallisessa valvonnassa sinetöinnin jälkeen yksittäiseen pakkaukseen, jossa tuotetta pidetään kaupan.

4. Varmentamismenettelyn on tapahduttava maatilalla tai varmentamiskeskuksessa.

5. Jos humalan pakkaus vaihdetaan varmentamisen jälkeen – riippumatta siitä, jalostetaanko humalaa lisää – humalaan on sovellettava uutta varmentamismenettelyä.

7 artikla

Sekoittaminen

1. Tämän asetuksen mukaisesti varmennettua humalaa voi sekoittaa ainoastaan virallisessa valvonnassa varmentamiskeskuksissa.

2. Sekoitettavien humalien on tultava samalta humalan tuotantoalueelta ja samasta sadosta ja niiden on oltava samaa lajikea.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, yhteisön alkuperää olevia eri lajikkeisia humalia, jotka tulevat samasta sadosta mutta eri humalan tuotantoalueilta, voidaan sekoittaa jauheiden ja uutteiden valmistuksessa, jos tuotteiden mukana olevaan todistukseen on merkitty

a) käytetyt lajikkeet, humalan tuotantoalueet ja satovuosi;

b) kunkin sekoituksessa käytetyn lajikkeen paino prosenttiosuutena; jos humalatuotteita on käytetty yhdessä humalantähkien kanssa humalatuotteiden valmistamiseksi tai jos on käytetty eri humalatuotteita, kunkin lajikkeen paino prosenttiosuutena käsiteltävien tuotteiden valmistuksessa käytettyjen humalantähkien määrän perusteella;

c) käytetyille humalalle ja humalatuotteille annettujen todistusten viitenumerot.

8 artikla

Jälleenmyynti

Jos humalaa jälleenmyydään yhteisössä varmennetun erän jakamisen jälkeen, tuotteen mukana on oltava kauppalasku tai myyjän laatima kaupallinen asiakirja, josta ilmenee todistuksen numero.

Kauppalaskussa tai kaupallisessa asiakirjassa on oltava myös seuraavat todistuksesta jäljennetyt tiedot:

a) tuotteen kuvaus;

b) bruttopaino ja/tai nettopaino;

c) tuotantopaikka;

d) satovuosi;

e) lajike.

3 LUKU

HUMALATUOTTEET

9 artikla

Varmentamismenettely

1. Varmentamismenettely koostuu todistusten antamisesta, pakkausmerkintöjen tekemisestä ja pakkausten sinetöimisestä.

2. Varmentaminen on tehtävä ennen kuin tuote tarjotaan myyntiin.

3. Pakkausmerkinnät on tehtävä liitteen III mukaisesti virallisessa valvonnassa sinetöinnin jälkeen siihen yksittäiseen pakkaukseen, jossa tuotetta pidetään kaupan.

4. Varmentamismenettelyn on tapahduttava varmentamiskeskuksissa.

5. Jos humalatuotteen pakkaus vaihdetaan varmentamisen jälkeen – riippumatta siitä, jalostetaanko humalaa lisää – tuoteseen on sovellettava uutta varmentamismenettelyä.

10 artikla

Käsittely suljetussa toimintakierrossa

1. Käsittelemättömänä varmennetusta humalasta saatu käsitelty humala voidaan varmentaa ainoastaan, jos käsittely on tehty suljetussa toimintakierrossa.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin humalatuotteisiin.

2. Kun humala käsitellään varmentamiskeskuksessa

a) todistuksen saa antaa vasta käsittelyn jälkeen;

b) alkuperäisen käsittelemättömän humalan mukana on seurattava 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus.

3. Alkuperäiselle käsittelemättömän humalan erälle on annettava tunnistenumero ennen käsittelyä. Tämän numeron on oltava käsitellyn humalan todistuksessa.

4. Suljettuun toimintakiertoon voidaan viedä ainoastaan tämän asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja varmennettuja humalaa tai humalatuotteita, liitteessä IV esitettyjä aineita lukuun ottamatta. Ne voidaan viedä yksinomaan siinä muodossa, jossa ne on varmennettu.

5. Jos suljetun toimintakierron jalostusprosessi on keskeytettävä teknisistä syistä valmistettaessa tuotteita hiilidioksidin avulla, toimivaltaisten viranomaisten edustajien on sinetöitävä välituotetta sisältävä pakkaus kyseisellä keskeytyshetkellä. Ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen edustajat voivat rikkoa sinetin jalostusta jatkettaessa.

11 artikla

Virallinen valvonta humalatuotteiden tuotannon aikana

1. Kun on kyseessä humalatuotteiden tuotanto, toimivaltaisen varmentamisviranomaisen edustajien on oltava läsnä aina jalostuksen aikana. Niiden on valvottava asianmukaisesti jokaista vaihetta jalostettavaa humalaa tai humalatuotetta sisältävän sinetöidyn paalin avaamisesta humalatuotteen pakkaamiseen, pakkausten sinetöintiin ja pakkausmerkintöjen tekemiseen saakka. Toimivaltaisen varmentamisviranomaisen edustajan tilapäinen poissaolo on sallittu, jos tämän asetuksen säännösten soveltaminen varmistetaan toimivaltaisen varmentamisviranomaisen hyväksymien teknisin keinoin.

2. Ennen kuin uusi erä tuodaan jalostuslaitokseen, toimivaltaisen varmentamisviranomaisen edustajien on tarkastettava, että jalostuslaitteisto on tyhjä ainakin siinä määrin kuin on tarpeen kahden eri erän osien sekoittumisen ehkäisemiseksi.

Jos humalan osia, humalatuotteita, hukkaan menneitä osia tai muita humalajohtannaisia on jäänyt toisen humalaerän jalostuksen aikana jalostuslaitteiston osiin, kuten sekoitus- tai käsitelysammioihin, nämä osat on irrotettava laitteistosta soveltuvin teknisin keinoin virallisessa valvonnassa. Ne voidaan liittää takaisin jalostuslaitteistoon ainoastaan virallisessa valvonnassa.

Tiivistetyn humalajauheen ja tiivistämättömän humalajauheen tuotantoketjut eivät saa olla fyysisessä yhteydessä toisiinsa, kun näistä toisen tuotanto on käynnissä.

12 artikla

Tietojen toimittaminen ja rekisterinpitäminen

1. Humalan jalostuslaitoksesta vastaavan henkilön on annettava toimivaltaisen varmentamisviranomaisen edustajille kaikki tiedot jalostuslaitosten teknisestä kokoonpanosta.

2. Humalan jalostuslaitoksesta vastaavan henkilön on pidettävä jalostetuista humalamääristä täsmällistä rekisteriä. Jokaisesta jalostettavasta humalaerästä on merkittävä rekisteriin käsiteltävän tuotteen ja jalostetun tuotteen painot.

Käsiteltävän tuotteen osalta rekisteriin on merkittävä myös jokaisen humalaerän todistuksen viitenumero ja humalalajike. Jos yhteen erään kuuluu useamman kuin yhden lajikkeen humalaa, rekisteriin on merkittävä kunkin lajikkeen painon osuus.

Jalostetun tuotteen osalta rekisteriin on merkittävä humalalajike tai, jos on kyseessä lajikeseos, koostumus lajikkeittain.

Kaikki painot voidaan pyöristää lähimpään kilogrammaan.

3. Jalostettuja määriä koskevat rekisterit on laadittava toimivaltaisen varmentamisviranomaisen edustajien valvonnassa, ja edustajien on allekirjoitettava ne heti erän jalostuksen päätyttyä.

Jalostuslaitoksesta vastaavan henkilön on säilytettävä rekisterit vähintään kolmen vuoden ajan.

13 artikla

Pakkauksen vaihtaminen

1. Liikkeessä olevien humalajauheiden ja -uutteiden – riippumatta siitä, jalostetaanko niitä lisää – pakkauksia ei voi vaihtaa muuten kuin virallisessa valvonnassa.

2. Kun pakkaus vaihdetaan ilman tuotteen jalostamista, uuteen varmennusmenettelyyn kuuluu ainoastaan

- a) pakkausmerkintöjen tekeminen uuteen pakkaukseen;
- b) alkuperäiseen todistukseen tehtävä maininta pakkausmerkintöjen tekemisestä ja pakkauksen vaihtamisesta.

14 artikla

Sekoittaminen

1. Tämän asetuksen mukaisesti varmennettuja humalatuotteita voi sekoittaa ainoastaan virallisessa valvonnassa varmentamiskeskuksissa.

2. Yhteisön alkuperää olevia eri lajikkeisia humalia, jotka tulevat samasta sadosta mutta eri humalan tuotantoalueelta, voi-

daa sekoittaa jauheiden ja uutteiden valmistuksessa, jos tuotteiden mukana olevaan todistukseen on merkitty

- a) käytetyt lajikkeet, humalan tuotantoalueet ja satovuosi;
- b) kunkin sekoituksessa käytetyn lajikkeen paino prosentiosuutena; jos humalatuotteita on käytetty yhdessä humalantähkien kanssa humalatuotteiden valmistamiseksi tai jos on käytetty eri humalatuotteita, kunkin lajikkeen paino prosentiosuutena käsiteltävien tuotteiden valmistuksessa käytettyjen humalantähkien määrän perusteella;
- c) käytetylle humalalle ja humalatuotteille annettujen todistusten viitenumerot.

15 artikla

Jälleenmyynti

Jos humalatuotteita jälleenmyydään yhteisössä varmennetun erän jakamisen jälkeen, tuotteen mukana on oltava kauppalasku tai myyjän laatima kaupallinen asiakirja, josta ilmenee todistuksen numero. Kauppalaskussa tai kaupallisessa asiakirjassa on oltava myös seuraavat todistuksesta jäljennetyt tiedot:

- a) tuotteen kuvaus;
- b) bruttopaino ja/tai nettopaino;
- c) tuotantopaikka;
- d) satovuosi;
- e) lajike;
- f) jalostamispaikka ja -päivämäärä.

4 LUKU

TODISTUS JA PAKKAUSMERKINNÄT

16 artikla

Todistus

1. Todistus annetaan sen kaupanpitovaiheen päätyttyä, johon kaupan pitämisen vähimmäisvaatimuksia sovelletaan.

2. Humalantähkiä koskevassa todistuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) tuotteen kuvaus;
- b) todistuksen viitenumero;
- c) bruttopaino ja/tai nettopaino;
- d) humalan tuotantoalue tai asetuksen (EY) N:o 1952/2005 4 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuotantopaikka;
- e) satovuosi;
- f) lajike;
- g) tapauksen mukaan maininta "siemenellinen humala" tai "siemenetön humala";
- h) vähintään yksi toimivaltaisen varmentamisviranomaisen soveltamista, liitteessä V esitetyistä maininnoista.

3. Humalatuotteita koskevassa todistuksessa on 2 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi oltava jalostamispaikka ja -päivämäärä.

4. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu todistuksen viitenumero koostuu liitteen VI mukaisesti koodeista, jotka osoittavat varmentamiskeskuksen, jäsenvaltion, satovuoden ja erän.

Kaikilla samaan erään kuuluvilla pakkauksilla on oltava sama viitenumero.

17 artikla

Pakkaukseen merkittävät tiedot

Kussakin pakkauksessa on oltava jollakin yhteisön kielistä ainakin seuraavat tiedot:

- a) tuotteen kuvaus, mukaan luettuina tapauksen mukaan maininnat "siemenetön humala" tai "siemenellinen humala" ja "käsittely humala" tai "käsittelemätön humala";
- b) lajike tai lajikkeet;
- c) todistuksen viitenumero.

Nämä tiedot on merkittävä selkein ja lähtemättömin samankokoisin merkein.

18 artikla

Koekannoista saatu humala

Jos humala on saatu kehitteillä olevista koekannoista, jotka on tuottanut joko tutkimuslaitos omissa tiloissaan tai viljelijä tällaisen laitoksen lukuun, voidaan 16 artiklan 2 kohdan f alakohdassa ja 17 artiklan b alakohdassa tarkoitettut tiedot korvata nimellä tai numerolla, joka mahdollistaa kyseessä olevan koekannan tunnistamisen.

19 artikla

Todiste varmentamisesta

Kuhunkin pakkaukseen merkityt tiedot ja tuotteen mukana oleva todistus ovat todisteena varmentamisesta.

5 LUKU

POIKKEUKSET

20 artikla

Erityiset vaatimukset

1. Edellä 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa panimon on lähetettävä kunkin sadon osalta viimeistään 15 päivänä marraskuuta toimivaltaiselle varmentamisviranomaiselle selvitys viljellyistä lajikkeista, korjatuista määristä, tuotantopaikoista ja viljelyaloista, kuten myös yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tai kiinteistörekisterin mukainen viite tai muu vastaava virallinen viite.

Lisäksi 2 kohdan a, b, c, d ja f alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin, lukuun ottamatta tapauksia, joissa humala jalostetaan tai käytetään sellaisenaan panimossa.

2. Edellä 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa toimivaltaisen varmentamisviranomaisen on humalan tullessa jalostuspaikkaan annettava panimon pyynnöstä asiakirja, johon on merkittävä jalostustoimien kuluessa ainakin seuraavat tiedot:

- a) sopimuksen viitetiedot;
- b) vastaanottajana oleva panimo;
- c) jalostuslaitos;
- d) jalostetun tuotteen kuvaus;

e) todistuksen viitenumero tai todistus alkuperäisen humalan vastaavuudesta;

f) jalostetun tuotteen paino.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulle asiakirjalle on annettava viitenumero, joka on merkittävä myös pakkaukseen.

Humalaseosten osalta asiakirjassa ja pakkauksessa on oltava seuraava lisämaininta:

”Humalaseos omaan käyttöön; ei saa pitää kaupan”.

3. Edellä 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa pakkauksen paino saa olla enintään

a) yksi kilogramma, kun kyseessä ovat tähkät tai jauhe;

b) 300 grammaa kun kyseessä on uute, jauhe tai uusi isomeroitu tuote.

Pakkaukseen on merkittävä tuotteen kuvaus ja paino.

6 LUKU

VARMENTAMISELIMET

21 artikla

Toimivaltainen varmentamisviranomainen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen varmentamisviranomainen ja varmistettava, että humalan ja humalatuotteiden vähimmäislaadun ja jäljitettävyyden varmistamiseksi tarvittava valvonta ja menettelyohjeet on otettu käyttöön.

2. Varmentamisen suorittaa toimivaltainen varmentamisviranomainen tai sen edustaja. Sillä on oltava riittävät resurssit tehtäviensä suorittamiseksi.

3. Tämän asetuksen säännösten noudattamisen varmistaminen on toimivaltaisen varmentamisviranomaisen vastuulla. Jäsenvaltion on määritettävä säännösten noudattamisen tarkastusten säännöllisyys tai tekoitehuu riskianalyysin perusteella, mutta tarkastuksia on kuitenkin tehtävä vähintään kerran kuussa.

Aiempina vuosina käytettyjen riskianalyysiparametrien tehokkuus on arvioitava vuosittain.

22 artikla

Varmentamiskeskusten hyväksyminen

1. Toimivaltaisen varmentamisviranomaisen tehtävänä on hyväksyä varmentamiskeskukset, jotka ovat oikeushenkilöitä tai joilla on riittävä oikeuskelpoisuus, jotta niillä voi olla oikeuksia ja velvollisuuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja varmistaa, että niillä on riittävät resurssit tarvittavien näytteenotto-, analysointi-, tilastointi- ja rekisteröintitehtävien suorittamiseksi.

Toimivaltaisen varmentamisviranomaisen on tehtävä riskianalyysin perusteella ja joka tapauksessa kaksi kertaa kalenterivuodessa varmentamiskeskuksissa pistokokein tarkastus paikalla edellisen alakohdan noudattamisen varmistamiseksi. Aiempina vuosina käytettyjen riskianalyysiparametrien tehokkuus on arvioitava vuosittain.

2. Jos todetaan, että humalatuotteiden valmistuksessa on käytetty ainesosia, joiden käyttö ei ole sallittua tai jotka eivät ole asetuksen 16 artiklassa säädettyjen todistukseen merkittyjen tietojen mukaisia, ja että tämä johtuu varmentamiskeskuksen tahallisuudesta toiminnasta tai vakavasta virheestä, toimivaltaisen varmentamisviranomaisen on peruutettava varmentamiskeskusten hyväksyntä.

Hyväksyntä voidaan palauttaa aikaisintaan kaksitoista kuukautta peruuttamisen jälkeen. Se voidaan palauttaa asianomaisen varmentamiskeskuksen pyynnöstä kahden vuoden kuluttua tai vakavissa tapauksissa kolmen vuoden kuluttua peruuttamisesta.

7 LUKU

TIEDONANNOT JA LUETTELOJEN JULKAISEMINEN

23 artikla

Tiedonannot

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2007

a) toimivaltaisen varmentamisviranomaisen nimi ja osoite;

b) tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi toteutetut toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta

- a) luettelo humalan tuotantoalueista;
- b) luettelo varmentamiskeskuksista ja niiden koodeista;
- c) toimivaltaisen varmentamisviranomaisen nimeä ja osoitetta koskevista muutoksista edellisenä vuonna.

24 artikla

Luetteloiden julkaiseminen

Komissio varmistaa, että luettelot humalan tuotantoalueista sekä varmentamiskeskuksista ja niiden koodeista päivitetään vuosittain ja että ne ovat saatavilla komission verkkosivuilla ⁽¹⁾.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

8 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1784/77 ja (ETY) N:o 890/78.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2007.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu>

LIITE I

HUMALANTÄHKIEN KAUPAN PITÄMISEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET
(4 artiklassa tarkoitettut)

Ominaispiirteet	Kuvaus	Enimmäispitoisuus (% painosta)	
		Käsitelty humala	Käsittelemätön humala
a) Kosteus	Vesipitoisuus	12	14
b) Lehtien ja varsien osuus	Kärhien lehdenosat, kärhet, tähkä- ja lehtivarret; tähkävarret luetaan varsiksi, kun ne ovat vähintään 2,5 cm pitkiä	6	6
c) Humalaroskien osuus	Koneellisesta korjuusta aiheutuvat pikkukappaleet, joiden väri vaihtelee tummanvihreästä mustaan ja jotka eivät yleensä ole peräisin tähkistä; mainittuihin enimmäispitoisuuksiin saa sisältyä muista kuin varmennettavasta lajikkeesta peräisin olevia kappaleita kuitenkin enintään 2 painoprosenttia	3	4
d) Siementen osuus siementtömässä humalassa	Tähkien kypsät hedelmät	2	2

LIITE II

4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklassa tarkoitetut menetelmät**A. NÄYTTEENOTTOMENETELMÄ**

Humalan tähkistä on otettava näytteet humalan kosteuden ja tarvittaessa sen vieraiden aineiden pitoisuuden määrittämistä varten seuraavasti:

1. Näytteenotto**a) Pakattu humala**

Edellä 5 artiklassa säädetystä määrästä pakkauksia otetaan pakkauksen painoa vastaava määrä humalaa. Näytteitä otetaan riittävä määrä, jotta tähkien määrä olisi pakkauksen suhteen edustava.

b) Humala irtotavarana

Humalakasasta otetaan samansuuruinen määrä 5–10 kohdasta sekä pinnasta että eri syvyyksistä. Näyte on pantava astiaan niin pian kuin mahdollista. Nopean pilaantumisen estämiseksi humalamäärän on oltava niin suuri, että se pakkautuu tiiviisti astiaa suljettaessa.

Näytteen painon on oltava vähintään 250 grammaa.

2. Sekoittaminen

Näytteet on sekoitettava huolellisesti, jotta ne edustaisivat erää.

3. Osanäytteiden otto

Sekoituksen jälkeen otetaan yksi tai useampia edustavia näytteitä ja pannaan ne ilmatiiviiseen ja vedenpitävään, kuten metallirasiaan, lasipurkkiin tai muovipussiin, paitsi jos tarkastetaan ainoastaan vieraiden aineiden pitoisuus.

4. Varastointi

Kuljetusta lukuun ottamatta näytteet on säilytettävä kylmässä. On huolehdittava siitä, että näytteen lämpötila nousee huoneenlämpötilaan, ennen kuin astia avataan näytteen tutkimista tai määrittystä varten.

B. HUMALAN KOSTEUSPITOISUUDEN TARKASTUSMENETELMÄ**1. Menetelmä i**

Kosteuspitoisuus on parasta määrittää jauhamattomasta näytteestä. On erittäin tärkeää, että näytteet eivät joudu kosketuksiin ilman kanssa kuin sinä mahdollisimman lyhyenä aikana, jona ne siirretään astiasta kannelliseen punnitusastiaan.

Laite

Tarkkuudeltaan 0,005 g oleva vaaka.

Sähköuuni, jonka lämpötila on vakautettu 105–107 °C:een ja jonka tehokkuus on tarkistettava kuparisulfaattitestillä.

Hyvin sopivalla kannella varustettuja metallirasioita, jotka ovat läpimitaltaan 70–100 mm ja syvyydeltään 20–30 mm.

Astioiden säilytystä varten tavallinen eksikkaattori, johon rasiat voidaan sijoittaa ja jossa on sellaista kuivausainetta kuten silikageeli, jossa on kyllästymisen osoittava väriainetta.

Suoritus

3–5 grammaa humalaa pannaan rasiaan, jonka kansi suljetaan ennen punnitusta. Punnitus on tehtävä niin nopeasti kuin mahdollista. Rasian kansi poistetaan ja laatikko pannaan uuniin tarkalleen tunnin ajaksi. Kansi asetetaan takaisin ja laatikko pannaan eksikkaattoriin vähintään 20 minuutin ajaksi ennen sen punnitsemista.

Laskenta

Painon menetys lasketaan, ja se ilmaistaan prosentteina alkuperäisen humalan painosta. Yksittäisen määrittäksen sallittu enimmäispoikkeama on 1 %.

2. Menetelmä ii

Menetelmässä käytetään joko elektronista punnituslaitetta, joka kuivaa humalan infrapunasäteillä tai kuumennetulla ilmalla, tai sähköistä mittalaitetta, jotka ilmoittavat asteikolla käsittelyn näytteen kosteuden.

C. VIERAIDEN AINEIDEN PITOISUUDEN TARKASTUSMENETELMÄ

1. Humalan lehti-, varsi- ja roskapitoisuuden määrittäminen

Viisi 100 gramman näytettä (tai yksi 250 gramman näyte) seulotaan 2–3 millimetrin seulalla. Seulomalla saadut lupuliini ja roskat ja siemenet kootaan, ja siemenet erotellaan käsin. Näytteet pannaan syrjään. 2–3 millimetrin seulalle jäänyt aines siirretään 8–10 millimetrin seulalle ja seulotaan uudelleen.

Humalan tähkät, lehdet, varret ja vieraat aineet kootaan seulalta käsin, kun terälehdet, siemenet, lupuliini, roskat sekä jonkin verran lehtien ja varsien osia menee seulan läpi. Kaikki tämä aines lajitellaan käsin seuraavasti:

1. Lehdet ja varret
2. Humala (terälehdet, tähkät ja lupuliini)
3. Roskat
4. Siemenet

Vaikka roskia ja lupuliinia on erittäin vaikea erottaa tarkasti toisistaan, seulalla, jonka reikien läpimitta on 0,8 millimetriä, voidaan kuitenkin määrittää roskien ja lupuliinin suhteellinen osuus.

Lupuliinin osuuden arvioimisessa on otettava huomioon, että lupuliinin tiheys on neljä kertaa suurempi kuin roskien tiheys.

Kumpikin ryhmä punnitaan ja niiden prosenttiosuus määritetään suhteessa alkuperäisen näytteen painoon.

2. Siemenpitoisuuden määrittäminen

Näyte, joka painaa 25 grammaa, pannaan kannellisessa metalliastiassa 115 °C:iseen uuniin kahdeksi tunniksi tarttuvan hartsimaisen aineen neutraloimiseksi.

Kuivattu näyte käärätään karkeaan puuvillakankaaseen, ja sitä hierotaan voimakkaasti tai hakataan mekaanisesti humalan siementen irrottamiseksi. Pieniksi osiksi murentunut kuiva humala erotellaan siemenistä murskaajalla tai yhden millimetrin metalliseulalla.

Jäljelle jääneet siemenvarret erotetaan siemenistä joko hiomapaperilla peitetyn kaltevan pinnan avulla tai millä tahansa muulla menetelmällä, joka antaa saman tuloksen eli erottaa siemenistä siemenvarret ja muun aineksen.

Siemenet punnitaan. Lasketaan siementen prosenttiosuus suhteessa alkuperäisen näytteen painoon.

LIITE III

PAKKAUSMERKINNÄT

(6 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut)

Pakkausmerkinnät tehdään pakkauksen mukaan seuraavasti:

a) suuriksi tai pieniksi paaleiksi pakatut humalan tähkät:

- painamalla pakkaukseen, tai
- painamalla itseliimautuvaan sinettiin;

b) paketoitu humalajauhe:

- painamalla pakettiin, tai
- painamalla itseliimautuvaan sinettiin;

c) metallirasiassa oleva humalajauhe tai -uute:

- painamalla laatikkoon, tai
- painamalla itseliimautuvaan sinettiin tai leimaamalla metalliin;

d) sinetöity pakkaus, joka sisältää erän humalajauhetta tai humalauutetta sisältäviä paketteja tai rasioita:

- painamalla sinetöityyn pakkaukseen tai itseliimautuvaan sinettiin, ja
- painamalla kuhunkin sinetöidyn pakkauksen sisältämään humalajauhe- tai humalauuterasiaan tai -laatikkoon tai itseliimautuvaan sinettiin.

LIITE IV

10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut aineet

Aineet, joita voidaan lisätä humalauutteen normalisoimiseksi:

- 1) glukoosisirappi;
- 2) kuumavesikäsitellyssä saatu humalauute.

LIITE V

16 ARTIKLAN 2 KOHDAN h ALAKOHDASSA TARKOITETUT MAININNAT

- *bulgariaksi*: Сертифициран продукт – Регулация (ЕК) № 1850/2006,
 - *espanjaksi*: Producto certificado — Reglamento (CE) n° 1850/2006,
 - *tšekiksi*: Ověřený produkt – Nařízení (ES) č. 1850/2006,
 - *tanskaksi*: Certificeret produkt — Forordning (EF) nr. 1850/2006,
 - *saksaksi*: Zertifiziertes Erzeugnis — Verordnung (EG) Nr. 1850/2006,
 - *viroksi*: Sertifitseeritud Produkt – Määrus (EÜ) nr 1850/2006,
 - *kreikaksi*: Πιστοποιημένο προϊόν — κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1850/2006,
 - *englanniksi*: Certified product — Regulation (EC) No 1850/2006,
 - *ranskaksi*: Produit certifié — Règlement (CE) n° 1850/2006,
 - *italiaksi*: Prodotto certificato — Regolamento (CE) n. 1850/2006,
 - *latviaksi*: Sertificēts produkts – Regula (EK) Nr. 1850/2006,
 - *liettuaksi*: Sertifikuotas produktas – Reglamentas (EB) Nr. 1850/2006,
 - *unkariksi*: Tanúsított termék – 2006/1850/EK rendelet,
 - *maltaksi*: Prodott Iccertifikat — Regolament (KE) Nru 1850/2006,
 - *hollanniksi*: Gecertificeerd product — Verordening (EG) nr. 1850/2006,
 - *puolaksi*: Produkt certyfikowany – Rozporządzenie (WE) nr 1850/2006,
 - *portugaliksi*: Produto certificado — Regulamento (CE) n.º 1850/2006,
 - *romaniaksi*: Produs certificat – Regulamentul (CE) nr. 1850/2006,
 - *slovakiksi*: Certifikovaný výrobok – Nariadenie (ES) č. 1850/2006,
 - *sloveniksi*: Certificiran pridelek – Uredba (ES) št. 1850/2006,
 - *suomeksi*: Varmennettu tuote – Asetus (EY) N:o 1850/2006,
 - *ruotsiksi*: Certifierad produkt – Förordning (EG) nr 1850/2006.
-

LIITE VI

**TODISTUSTEN VIITENUMEROJEN KOODIT JA OSIEN JÄRJESTYS
(16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut)**

1. VARMENTAMISKESKUS

Jäsenvaltion ilmoittama luku 0–100.

2. VARMENNUKSEN SUORITTAVAT JÄSENVALTIOT

BE	Belgia
BG	Bulgaria
CZ	Tšekki
DK	Tanska
DE	Saksa
EE	Viro
EL	Kreikka
ES	Espanja
FR	Ranska
IE	Irlanti
IT	Italia
CY	Kypros
LV	Latvia
LT	Liettua
LU	Luxemburg
HU	Unkari
MT	Malta
NL	Alankomaat
AT	Itävalta
PL	Puola
PT	Portugali
RO	Romania
SI	Slovenia
SK	Slovakia
FI	Suomi
SE	Ruotsi
UK	Yhdistynyt kuningaskunta

3. SATOVUOSI

Satovuoden kaksi viimeistä numeroa.

4. ERÄN TUNNISTETIEDOT:

Toimivaltaisen varmentamisviranomaisen erälle antama numero (esim. 12 BE 77 170225).

LIITE VII

Vastaavuustaulukko (25 artiklassa tarkoitettu)

Asetus (ETY) N:o 1784/77	Asetus (ETY) N:o 890/78	Tämä asetus
		1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 1 kohta		1 artiklan 2 ja 3 kohta
7 artikla		1 artiklan 4 kohta
6 artiklan 1 kohta	1 artikla	2 artikla
	2 artikla	3 artikla
	3 artikla	4 artikla
	4 artikla	5 artikla
1 artiklan 2–5 kohta	7 artikla	6 artikla
8 artikla		7 artikla
	9 a artikla	8 artikla
1 artiklan 2–5 kohta	7 artikla	9 artikla
	8 artikla	10 artikla
	8 a artiklan 1 ja 2 kohta	11 artikla
	8 a artiklan 3, 4 ja 5 kohta	12 artikla
	9 artikla	13 artikla
8 artikla		14 artikla
	9 a artikla	15 artikla
2 artiklan 1 kohta		16 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohta	5 ja 5 a artikla	16 artiklan 2 kohta
5 artiklan 2 kohta		16 artiklan 3 kohta
	6 artiklan 1 ja 2 kohta	16 artiklan 4 kohta
4 artikla		17 artikla
5 a artikla		18 artikla
3 artikla		19 artikla
	10 artikla	20 artikla
1 artiklan 6 kohta		21 artikla
	8 a artiklan 8 kohta	22 artikla
9 artikla	6 artiklan 3 kohta ja 11 artikla	23 artikla
		24 artikla
		25 artikla
		26 artikla
	Liite I	Liite I
	Liite II	Liite II
	Liite IV	Liite III
	Liite V	Liite IV
	Liite II A	Liite V
	Liite III	Liite VI
		Liite VII